τομένῳ διαπρύσιον. Ἐμὲ μὲν ἐν ἐχ ἅπαξ τό, τε ὑπερέχον τε Ὑμετέρε θεοφρορήτε ΥΨΟΥΣ ἢ τὸ ἐκ διαμέτρε, ἢ φασὶν, ἀντικείμενον τῆς ἐμαυτε εὐτελείας εὐκρινῶς ἀναλογιζόμενον, δειλία τις ἀεὶ ὑπεισῄει ἐπάνυ ἄλογος διευλαβέμενον μὴ πτερώμασι μικροῖς ὕψος αἰθέριον διαχίσαι τολμήσας γέλωτα ὀφλήσαιμι, ἢ τὰ ἀκίχητα φθάσαι τηνάλλως σπεύδων δόξαιμι. Ἤγε μὴν πρὸς πάντας τε ὑμετέρε ΥΨΟΥΣ εὐμένεια, ἢ ἡ πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἰδιαιτέρα προσηνὴς συγκατάβασις, δι᾽ ἣν ἢ τὴν τῶν φιλτάτων ἐσθ᾽ ὅτε ἐνεπισεύσατό μοι θεραπείαν, ἢ μὲν δὴ ἢ αἱ πολλαχῶς ἢ πολλάκις ἐπιδαψιλευθεῖσαι μοι εὐεργεσίαι ἠρέμα με ὑποθαῤῥύναντα, ἢ τὸ ἀσθενὲς

τῶν